

[Indenrigsministeren.]

lemmer vil vide, er de saakaldte Skattevalg hjemlet ved § 22 i den gamle kommunale Valglov af 20. April 1908, og den nye kommunale Valglov af 29. Marts 1924 opretholder i sin § 51 Bestemmelserne herom. I den kommunale Valglov af 20. April 1908 § 22 er det fastsat, at det kommunale Overslags anden Behandling skal foregaa senest den 15. Januar, men denne Frist udskydes ved nærværende Lovforslags § 22 en Maaned, saaledes at det altsaa først er den 15. Februar, at det kommunale Overslags anden Behandling senest skal finde Sted. Endvidere gælder der den Regel, at Byraadet ikke i noget Aar uden Indenrigsministeriets Samtykke kan udskrive mere end 25 pCt. udover den Skat, som det forrige Byraad havde udskrevet, og hvis Indenrigsministeriet nægter Samtykke til en saadan Forøgelse af Skatteudskrivningen, skal der udskrives nyt Valg til Byraadet. Disse Skattevalg har været Genstand for ikke ringe Kritik, mange har næret Ønske om, at Bestemmelserne derom fjernedes af Loven. I den Valglovskommission, som arbejdede for nogle Aar siden, i 1920—21 tror jeg, det var, var der vistnok — i hvert Fald efter min Opfattelse — Stemning for at ophæve Skattevalgsbestemmelserne, men man tog i Valglovskommissionen ikke Stilling til Spørgsmaalet, fordi man ikke ansaa det for at være af valgteknisk Art, men betragtede det som et Spørgsmaal af mere politisk Karakter. Nu har Skattevalg, saa vidt jeg erindrer, aldrig været afholdt. Mange er utvivlsomt af den Opfattelse, at Sagen burde være afgjort ved Indenrigsministeriets Nægtelse af Samtykke til at udskrive over 25 pCt. mere i Skat, men paa den anden Side vilde en Reform, som fjernede Skattevalgsbestemmelserne, sikkert møde Modstand i de ret vide Kredse, hvor man ser med Sympati paa den Adgang. Bestemmelserne giver til at appellere Ministeriets Beslutning til Vælgerne, og derfor har jeg i Lovforslagets § 3 opretholdt Bestemmelserne.

§ 4 i Lovforslaget svarer til Borgmesterlovens § 3 — jeg bruger dette korte Udtryk „Borgmesterloven“ om Loven af 1. Marts 1919, fordi det er det almindelige, i daglig Tale anvendte Udtryk, ligesom jeg i de Bemærkninger, jeg vil gøre, kortelig vil betegne Loven om Købstadkommunernes Styrelse af 26. Maj 1868 som Købstadkommunalloven. I Borgmesterloven siges det, at Borgmestervalget skal ledes af det ældste tilstedeværende Medlem af Byraadet, og dette har givet Anledning til Tvivl og Strid; man har været uklar over, hvad der skulde

forstaas derved, om der var tænkt paa det med Hensyn til Aar ældste Medlem eller paa det ældste Medlem med Hensyn til Anciennitet. Her afgøres Spørgsmaalet nu saaledes, at Borgmestervalget skal ledes af det Medlem af Byraadet, der har størst Anciennitet som Byraadsmedlem.

Der er i Lovforslagets § 11, som svarer til Købstadkommunallovens § 5, efter Ønske fra forskellig Side stillet Forslag om, at Medlemmer af Byraadsudvalg undtagelsesvis, og ikke som hidtil kun for Havneudvalgets Vedkommende, skal kunne hentes udenfor Byraadet. Endvidere er det foreslaaet, at Borgmesterens Plads i Magistraten og i de Udvalg, af hvilke han er selvskreven Medlem, skal betragtes som forlods besat af det Parti, han tilhører; dette Parti faar altsaa ingen Ekstragevinst, fordi Borgmesteren tilhører det, men kun den Repræsentation, som Forholdstalsvalgmaaden hjemler Partiet. Ogsaa paa dette Punkt har der været en Del Tvivl med Hensyn til Meningen med Bestemmelserne i Borgmesterloven, og det, som her er foreslaaet, svarer til, hvad der ved Revision af adskillige Købstadvedtægter er indført i disse. Det foreslaas samtidig, at Forholdstalsvalgmaaden skal bringes til Anvendelse ved Besættelsen af staaende Udvalg, Kommissioner og lignende, hvis et Medlem kræver det.

Som ærede Medlemmer vil vide, staar der i § 29 i den kommunale Valglov, at hverken Mand og Hustru eller beslægtede i op- og nedstigende Linie samtidig kan have Sæde i et Byraad. Denne Bestemmelse foreslaas i Lovforslagets § 13 udvidet til, at heller ikke besvogrede i op- og nedstigende Linie fremtidig skal kunne sidde i Byraad sammen.

I § 14 er der foretaget en Ændring af Betydning i de hidtil gældende Regler med Hensyn til et Byraads Beslutningsdygtighed. I den nugældende Købstadkommunallovs § 11 bestemmes det, at Byraadet kan tage Belutning, naar foruden Borgmesteren mindst Halvdelen af Raadets Medlemmer er til Stede ved Mødet. Dette foreslaas her ændret til, at Raadet kun er beslutningsdygtigt, naar mindst Halvdelen af Medlemmerne, deriblandt Borgmesteren, Næstformanden eller en midlertidig Næstformand, er til Stede. Derved undgaas det, at et Byraad bestaaende f. Eks. af 19 Medlemmer, som er delt i to Grupper paa henholdsvis 10 og 9, kan gøres beslutningsdygtigt, fordi Mindretallet udebliver. Jeg tillægger dette Betydning og har derfor kort villet pege derpaa.